

Francuski izbori daljnji udarac na britansku/Obaminu politiku rata

Nekadašnji premijer Francuske, Mr. François Fillon susreće se s Yukiya Amanom, glavnim direktorom IAEAe i Mr. Rafaelom Grossijem, šefom kabineta. Foto 2011.: IAEA Imagebank CC-SA

Nadmoćna početna izborna pobjeda François Filliona za predsjedničkog kandidata Republikanske stranke Francuske na nedjeljnim stranačkim izborima daljnji je dokaz da ratni poriv Baracka Obame protiv Rusije nije više podnošljiv za ljudski rod. Kao Hillary Clinton, Fillionov protivnik vodio je kampanju protiv Rusije, dok je Fillionova kampanja isticala rad s Rusijom na porazu terorista u Siriji, za okončanje proturuskih sankcija i proširenje ekonomske suradnje, i time dobio skoro dvije trećine glasova.

Hillary Clinton, koje je vodila svoju kampanju kao nastavak Obaminog ratnog pokliča protiv Rusije, sad panično pokušava okriviti Putina za svoj poraz! Ludost tvrdnje da je Putin koristio „lažne novinske“ kanale i računalna „hakiranja“ u krađi glasova u SADu, sad je na naslovnica širom SADa, koje ne navode ništa o Putinu, ali sve o stanju mentalnog sloma pro-ratne stranke u SADu – *neokonzervativci* u Republičkoj i Demokratskoj stranci, koji su udružili snage iza Hillary a doživjele poraz od izbornog tijela, naročito seoske i gradske radne snage.

Putin je, ustvari, pridonio porazu ratne stranke Obama/Hillary, no ne prikriveno ili tajno. Njegovo dosljedno zahtijevanje da SAD prestane podpirati teroriste pod krinkom naoružavanja „umjerene opozicije“ u Siriji koja bi trebala svrgnuti legitimnu vladu, pozivanje na suradnju u ratu protiv terora, pomoglo je razotkriti Obamu i Hillarycu za ono što jesu.

Na isti način Xi Jinping-ovi opetovani pozivi da se SAD pridruži globalnom procesu izgradnje nacija putem *Novog puta svile* odbili su oboje Obama i Hillary u korist vojnog suprotstavljanja Kini, otkrivši svoj imperijalni nazor stanovništvu, koje sve više

pokazuje divljenje nevjerojatnom procesu razvoja koji je pokrenula Kina unutar svoje zemlje i međunarodno.

Helga Zepp-LaRouche koja je ranije vodila kampanju za položaj kancelarke u Njemačkoj, rekla je danas da unatoč Fillionovoj „Thatcherovskoj“ ekonomskoj politici, njegov izbor ukazuje na rastuće gnušanje u Europi za proturuskiju histeriju i opasnost od rata. Trumpova otvorena izjava da će raditi s Putinom na porazu terorizma kojeg vodi gubitnik Obama ovog mjeseca u pokušaju pomaganja njemačke Angele Merkel kao njegovog nasljednika da bude „vođa slobodnog svijeta“ u kampanji protiv Rusije. No Merkelica je sad osamljena, kao što je bio Obama – poput lažnih bogova s Olimpa, koji viču svoje zahtjeve svijetu dok im se Brdo Olimp mrvljuje pod nogama.

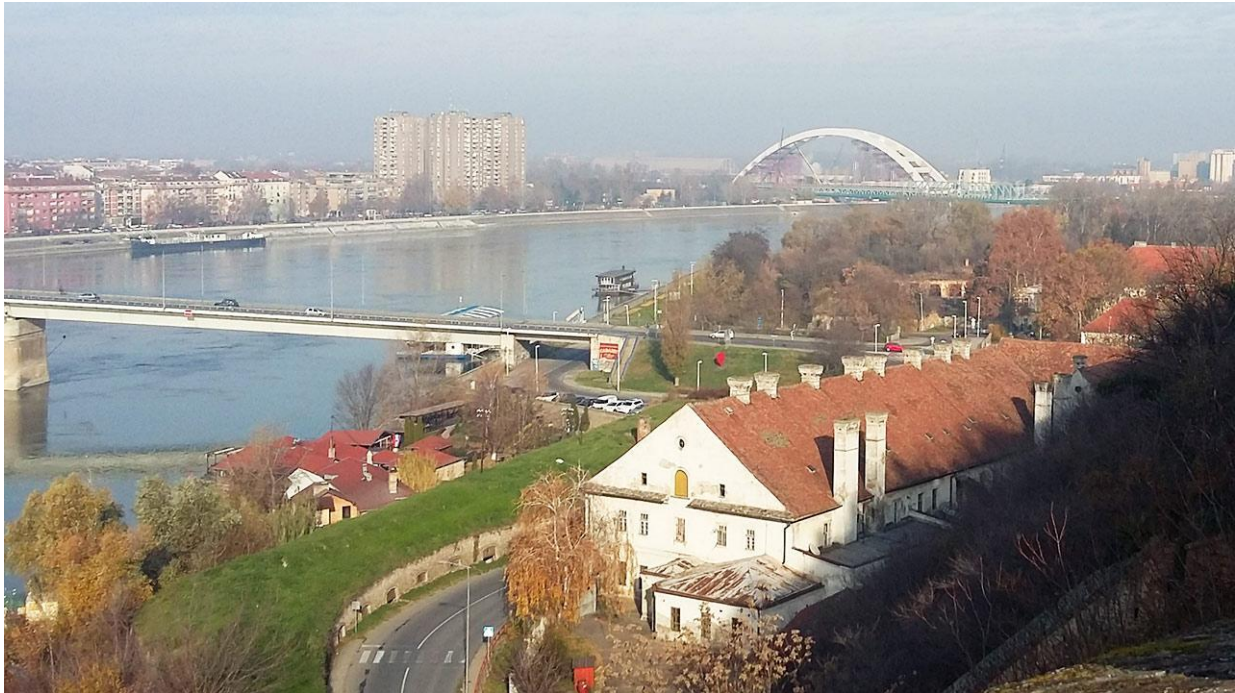
Istog dana glasovanja u Francuskoj, Švicarci su solidno porazili referendum pokrenut od protunuklearnog pokreta *zelenih* za obustavu rada nacionalnih nuklearnih postrojenja. Ponovno, poruka svijetu je da mentalitet „Novog mračnog vijeka“ deindustrijalizacije i neprekidnog ratovanja ljudski rod više ne može podnositi. To je posebice poruka protunuklearnoj Merkelici da je njeno vrijeme isteklo.

Zapadni svijet doživljava revolucionarnu preobrazbu. LaRouche-ev pokret godinama nametao je građanima SADa i Europe. Često protiv njihove volje, da bace pogled na ulogu vodstva nove paradigme koja dolazi iz Rusije i Kine, i usporedi je s politikom koju diktira London i Wall Street koja je uništila transatlantske nacije ekonomski i kulturno. Istinu se više ne može potisnuti. Lyndon LaRouche je danas rekao suradnicima: „Na vodećem smo položaju baš sada. Na vrhu smo. Znamo što radimo, pa hajmo u pobjedu“

28. studeni 2016.

POP RATNI MATERIJAL

Schiller Institute u Srbiji: S *Novim putem svile* rađa se novi osjet optimizma u Srbiji.

Novi železnički most (bijeli luk) u izgradnji preko Dunava u Novom Sadu. Dio zajedničke Kina, Srbija, Mađarska izgradnje pruge brzih vlakova od Beograda do Budimpešte

Za vrijeme upravo okončane četverodnevne posjete Srbiji, Elke i Klaus Fimmen iz Schillerovog Instituta naišli su na veliku otvorenost i optimizam glede potencijala *Jedan pojas, jedna cesta* politike Kine za ovo područje. Akademici, predstavnici raznih organizacija i medija bili su dobro upoznati i veoma zahvalni na ključnom radu i povijesti Schillerovog Instituta glede [Svjetskog kopnenog mosta](#). Jedan vodeći akademik, koji je pisao o važnosti *Novog puta svile za Srbiju*, istaknuo je da sa u potpunosti slaže s gđom Helgom Zepp-Larouche da je to od globalnog značenja i predstavlja novu paradigmu.

Pred kraj posjete, održano je predavanje o „*Novom putu svile* – regionalna i globalna politika mira i razvoja“ u Novom Sadu, drugom po veličini gradu u Srbiji pred oko 50 studenata i članova ekonomskog veleučilišta, koje je organizirala područna udruga ekonomista.[†]

Prvi puta nakon desetke godina, koje su obilovale regionalnim ratovima, ekonomskim i društvenim upropaštenjem, narod sad ima nade za budućnost. Jedan bivši političar je rekao, da je s *Putom svile* Srbija prvi put u povijesti u prilici iskoristiti svoj geografski i strateški položaj za dobro, umjesto tisućljetnog uništavanja kroz geopolitiku. Dodajući tom osjećaju novog manevarskog prostora, bili su ishodi izbora u SADu. U javnoj „izbornoj“ anketi objavljenoj u medijima, ishod je bio 95% za Trumpa. Hillary je stanovništvu bila utjelovljenje agresije NATOa. Narod se

usuglasio s Trumpovom pobjedom, jer sad se zaustavio rat s Rusijom. Pokazalo veliko zanimanje za mogućnost ostvarenja *Glass-Steagalla* sada i preustroja cijele ekonomske politike u SADu i širom svijeta.

*Organizacioni
stručnjak Schillerovog
Instituta Elke Fimmen
vodi raspravu o
Svjetskom kopnenom
mostu i novoj
paradigmi.*

Srbija je postala zapaženo središte za kineski pristup području CEECa. Na nedavnom samitu CEECa u Latviji, potpisan je prvi dogovor o ukidanju viza između Srbije i Kine, počevši sa siječnjem, Nacionalna banka Kine otvorit će podružnicu prema srpskom ugovoru počevši sa sljedećom godinom. Konačni ugovori su potpisani o već započetoj izgradnji vrlo brzih željeznica, Beograd-Budimpešta, koje će također revolucionizirati kopnenu mrežu Srbije. Trenutno, za putovanje od 80 km od Beograda do Novog Sada sada uzima gotovo dva sata.

Prvi puta nakon desetke godina, koje su obilovale regionalnim ratovima, ekonomskim i društvenim upropaštenjem, narod sad ima nade za budućnost. Jedan bivši političar je rekao, da je s *Putom* svile Srbija prvi put u povijesti u prilici iskoristiti svoj geografski i pžstrateški položaj za dobro, umjesto tisućljetnog uništavanja kroz geopolitiku. Dodajući tom osjećaju novog manevarskog prostora, bili su ishodi izbora u SADu. U javnoj „izornoj“ anketi objavljenoj u medijima, ishod je bio 95% za Trumpa. Hillary je stanovništvu bila utjelovljenje agresije NATOa. Narod se usuglasio s Trumpovom pobjedom, jer sad se zaustavio rat s Rusijom. Pokazalo veliko zanimanje za mogućnost ostvarenja *Glass-Steagalla* sada i preustroja cijele ekonomske politike u SADu i širom svijeta.

Drugi projekti: tvornica čelika Smederevo s 3000 radnika, koju je kupila Kina, doživljava modernizaciju, uključujući razvoj prateće luke (na Dunavu), gdje se tvornica smjestila. Dok EU pokušava vući nogu za nogom, nemoćna je bilo što učiniti, jer su sve regulacije (uključujući i „anti-dampinške“) pomno ispoštovane. Planira se industrijski park „high-tech“ tvrtki u Beogradu, vjerojatno zajedno s novom lukom. Isto tako razvoj jednog od najvećih europskih rudnika bakra, srebra i zlata u Boru, u kojeg se nikad nije ulagalo kako treba zadnjih 25 godina. Kina će tako oživjeti projekte i dijelove društva, koji su bili (o)stavljeni pod krilima privatizacije desetke godina, i jedva su visjeli u zraku, kao teški teret državnog proračuna.

Dok se rast BDPa popeo za 1% (od 2 na 3%) zadnje godine, što neki pripisuju učincima srpsko-kineske suradnje, industrijska proizvodnja je strašno loša, uz neproporcionalni uslužni sektor. Mnoga roba se uvozi jeftino (ili ne baš jeftino), uključujući i iz Kine. Nezaposlenost je još uvijek masivna, službeno oko 16%, dok je

stvarna nezaposlenost daleko viša. Mladi nemaju budućnosti, diplomirani studenti završavaju kao vozači taksija ili turistički zabavljači. U Novom Sadu drugom gradu po veličini u Srbiji, prosječni dohodak konobara je 200 €, dok su troškovi života 500 €. Mladi ljudi se sele u nekoliko većih gradova napuštajući selo, no za sada tamo ne nalaze posla. Potrebe za ulaganjima u obnovu infrastrukture su beskrajne, krećući se vrlo lako između 30 – 50 milijardi € za glavni grad Beograd.

Na EU, koja stavlja velik pritisak na sve načine (Srbija je pristupna zemlja), gleda se kao na stvarni kamen spoticanja glede razvoja u zadnjih 15 godina. Ne samo da nema projekata koje EU financira, već se pristup Srbiji stalno odugovlači. Srbija ima velik broj stanovnika koji tradicionalno nakon II. svjetskog rata žive i rade u Njemačkoj. Ljudi su siti praznih obećanja. Ili će se, dakle, Njemačka i druge zemlje EUa sad uozbiljiti, ili će izgubiti svoju priliku.

[†] Pred 15 godina, u lipnju 2001., Jacques Cheminade i Elke Fimmen predstavili su *Euroazijski kopneni most*, nužnost globalnog *Novog sustava Bretton Woods-a* i načela fizičke ekonomije prema definiciji Lyndona LaRouchea. Drugo predavanje održano je za vrijeme iste posjete na uglednom *Institutu ekonomske znanosti* u Beogradu, utemeljenom 1958., a uspio se održati sve do današnjeg dana.